

V. Kornilov: Pokud Gretu nastartovali, tak to někdo sakramentsky potřebuje!

- CZ24 News | 15. listopadu 2022

VLADIMÍR KORNILOV komentuje novou inkarnaci Gréty Thunbergové, která se z klimatické alarmistky přerodila na antikapitalistickou bojovnici, což si bezpochyby nevymyslela sama, ale je jenom falešný "nosič" zájmů velkého byznysu – právě tak jako jím byla při své anticivilizační "klimatické" kariéře...

Příslušníci radikální levice na Západě dostali nového vůdce se známým jménem, které již málem upadlo v zapomnění – Grétu Thunbergovou. Jednou z hlavních zpráv minulého týdne bylo londýnské vydání „Knihy o klimatu“, na jejíž obálce se stkví jméno této devatenáctileté posvátné ikony klimatických alarmistů.

Nazývat Grétu autorkou by ovšem bylo poněkud přitažené za vlasy. Jak poznamenal autor literární recenze v The Sunday Times, *„nejlepší na nové knize Gréty Thunbergové je, že většinu z ní nenapsala Gréta Thunbergová.“* Jde vlastně o antologii esejů známých klimatických aktivistů a bojovníků proti údajnému oteplování způsobeném lidskou činností.

Nicméně rozruch nevyvolala kniha, nýbrž Grétino vystoupení, po němž se jí začalo přezdívat „nový Lenin“ – tak radikální a dalekosáhlé myšlenky švédská „revolucionářka“ vyslovila. Ve svém dramatickém projevu v Londýně, který tradičně četla z papíru popsaného někým jiným, obvinila kapitalismus z klimatické krize a ze všech myslitelných možných strastí lidstva.

Diagnóza mladé kazatelky byla kategorická: *„Tento systém, který porodil kolonialismus, imperialismus, útlak a genocidu ze strany takzvaného globálního Severu, a byl vytvořen za účelem hromadění bohatství, stále formuje současný světový řád.“* Proto planetu před zkázou může prý zachránit pouze likvidace kapitalismu.

Metamorfóza jako podle Kafky

Na tom by nebylo nic tak zajímavého. Tyto myšlenky jsou již v mainstreamu dlouho frekventované a nikterak originální. Je však těžké nepostřehnout známky dramatické proměny lehce psychicky nemocné švédské aktivistky. Nicholas Harris, redaktor britského polemického webu UnHerd, to vystihl přesně:

„Prodávala se jako půldruhého metru vysoký lidský buditel, klimatická Kasandra. Jejím úkolem bylo varovat, ne mentorovat. Její nejpropagovanější momenty spočívaly v tom, že spíše nadávala politickým vůdcům, než aby se je snažila vystrnadit... Nyní se však na jevišti i v této knize postavila na vlastní politické nohy, konkrétně na platformu levicové ideologie antikapitalismu. Jinými slovy, na levicové ideologické frontě se objevuje nový, ale již dobře etablovaný vůdce.“

Přitom mnozí už švédskou aktivistu odepsali. Otázka „Kam se poděla Gréta?“ v minulém roce zněla posměšně v různých médiích. Uprostřed energetické krize, kdy evropští Zelení pošlapali všechny své ideologické základy, neboť souhlasili s návratem uhelných a jaderných elektráren, vypadala náhle hesla včerejších ekologických aktivistů naivně a bezradně. „Gréta a její dětinská křížová výprava je skončena,“ psali někteří. „Kam se poděli všichni ti klimatičtí alarmisté?“ ptali se jiní.

To vše se odehrávalo uprostřed rekordních veder, která sužovala Evropu. „*Letošní horké a vyprahlé léto mělo být ideálním startovním polem pro projekt Greta 2.0. Greta však svou úlohu ovlivňovat veřejné mínění už splnila, takže ji nyní můžeme opustit,*“ tvrdil nedávno třeba Washington Examiner. Zjevně ukvapeně. Mágy k ovlivnění veřejného mínění se projekt Greta 2.0 představuje světu v podobě ideologického předáka radikálních levicových bojovníků proti kapitalismu (jako by ještě někde něco takového existovalo, pozn. PP).

Podvod na druhou

Zdálo by se, že levičáci na celém světě by se měli radovat! Mají novou modlu, do jejíž propagace nemusejí ani investovat. Americký režisér a blogger Peter Coffin však upozorňuje: „*Řekněte mi, je v pořádku, že kapitalistická média propagují osobu, která je ve skutečnosti podkopává? Je to influencerka, kterou si celý její život pěstovali.*“

Je také třeba poznamenat, že na Grétin „antiimperialistický“ projev ještě živěji reagovala pravicová média a prezentovala jej jako „nebezpečnou radikálně levicovou antikapitalistickou platformu, kterou nelze ignorovat.“ „*Pokud by se věci ubíraly cestou, kterou vytyčila tato plastová Johanka z Arku, naše životy by se opět staly odpornými, brutálními a krátkými,*“ píše Zoe Strimpelová v The Sunday Telegraph. „*Rishi Sunak může být jediným mužem, který zachrání planetu před antikapitalistickým systémem Gréty,*“ ujišťuje zase Fraser Nelson, redaktor časopisu The Spectator.

Co je za tím? Člověk má neodbytný dojem, že to jsou právě média z byznysu, která Thunbergovou propagují jako vůdce levicového hnutí po celém světě. Proč ale potom na straně levicových médií, která by měla být ráda, že se mohou chopit tak dobře prezentované osobnosti zjevující se na jejich ideologickém křídle, panuje rovněž pocit neklidu a zmatku?

Levicoví protagonisté zřejmě pochopili, že Greta 2.0 je spíše pokusem finančních elit, které za tímto úspěšným PR projektem vždy stály, zmocnit se agendy radikální levice, a nasměrovat ji „správným“ směrem. Koneckonců je dávno známo, že nejlepší způsob, jak potlačit vzpouru, je postavit se do jejího čela.

Kdo se bojí revoluce?

A západn elity se vskutku mají čeho bát. S tím, jak inflace stoupá do nebývalých výšin a jak se rozmáhá sociální krize, šíří se na Západě sociální protesty. V Evropě postupně nabírá na síle stávkové hnutí, které nebylo zaznamenáno od osmdesátých let minulého století. Globální elity se vážně obávají hladových bouří v jim podléhajících zemích „globálního Jihu“ (není náhodou, že Gréta mluvila zásadně jen o tyranii „globálního Severu“).

Po vítězství Luly da Silvy v Brazílii nikdo nelení psát o nové „růžové vlně“ v Jižní Americe, kde jsou nyní levicové, ne-li radikálně levicové politické síly u moci téměř ve všech významných státech. A je to snad náhoda, že se na levicovém křídle objevuje nový ideologický „guru“, který je už dlouho honěný v tom, aby uměl dobře předčítat projevy psané zákulisními sponzory a oslavovat radikální militantní nekompetentnost?

V tomto ohledu je výmluvné hodnocení nové inkarnace Gréty Thunbergové od Sergeje Mironova, lídra frakce „Za pravdu“ strany Spravedlivé Rusko: „*Inu socialistka! Marxistka-leninistka, konečně! Opravdu mám chuť postavit se pod její prapor a pochodovat, abychom zničili... No, to ještě nevíme. Koho zničíme, to se dozvíme později. Prostě: Jsem si dobře vědom, že Gréta je jen technologie.*“ A Mironov se velmi dobře vyzná ve vytváření technologií pro rozvíjení levicových politických projektů, aby sebral hlasy svým ideovým soupeřům.

S velkou mírou pravděpodobnosti lze proto předpokládat, že se pokoušejí z Gréty udělat nikoli „nového Lenina“ globální levice, ale spíše „[kněze Gaponu](#)“, jehož hlavním úkolem bude zavést davy protestujících do nejvhodnějších pozic pro jejich demonstrativní odstřelení.

V čí prospěch?

Švédská eko-aktivistka, která se rozhodla stát ikonou levičáků celého světa, se přitom z nějakého důvodu nijak zvlášť nezajímá o vnitropolitický život své vlastní země. V ní právě dochází k tektonickým změnám, které ukazují prudký obrat tradičně socialistické společnosti doprava. Před dvěma zde ve volbách překvapili Švédští demokraté, jež liberální média označují za krajní pravici. Poprvé v historii se umístili na druhém místě, a mají přímý vliv na sestavení nové vlády.

A švédští Zelení, kteří se donedávna (v „předgrétovské“ éře) umísťovali v parlamentních volbách na třetím nebo čtvrtém místě a byli členy vládních koalic, tentokrát skončili na potupném sedmém místě. Mnozí analytici se přitom shodují v jednom: Hlavním problémem švédských Zelených je, že se dostali do stínu Gréty. Nemá nyní stejný úkol nyní v globálním měřítku?

Radikální levice se prostě má čeho obávat. Někdo sestavil Grétě „její“ knihu a „její“ plamenný antikapitalistický projev. Všichni samozřejmě vědí, že není autorkou – chybí jí k tomu nejen potřebné vzdělání a talent, ale i osobnostní charakteristiky. Ne, jde o něco jiného.

Zkušenosti z posledních tří let jasně prokázaly, že když se Gréta rozohní, zajisté to měl „někdo“ z mocných zapotřebí.

AUTOR: Vladimír Kornilov

[ZDROJ](#)

Překlad: protiproud.info